

Ilmari Karimies: Armolahjana papereiden kirjoittaminen

Teksti ja kuva: Ville Kettunen

Ilmari Karimies, 35, on Suomen kirkon pappi ja teologian lisensiaatti, joka tekee tohtorinväitöstä Lutherista. Hän on tällä hetkellä Suomen teologisen instituutin apurahatutkija.

Ilmari on syntynyt Helsingin Alppilassa, mutta asui Hämeenlinnan lähellä Hattulassa 6-vuotiaasta lukion loppuun kunnes palasi juurilleen. Sen jälkeen elämä on kulunut Helsingissä. Ilmarin hengellinen koti oli Hattulan seurakunta, jossa hän toimi 4 vuotta isosena tultuaan rippikoulun jälkeisenä syksynä uskoon.

– ”Paavo Ruotsalaisen elämäkerta, mistä tehtiin koulussa esitelmä, vaikutti heräämiseen. Kalliit Hunajapisarat oli aika olennainen kirja, joka avasi uskonvanhurskauden.”

– ”Olen ollut tällainen nörtti ja asia-suuntautunut tyyppi. Tietokoneet kiinnostivat, olin lukenut paljon scifi- ja fantasiakirjoja, olin hyvä koulussa. Seurakunnan nuorisopastori oli aika filosofisesti suuntautunut, ja hän kysyi joskus, olenko miettinyt teologian opintoja. Toinen seurakunnan pappi neuvoi aikoinaan STI:lle.”

Ilmari piti opinnoista ja arvosanat olivat hyviä. Pääaine on ekumeniikka, mutta hän kokee olevansa ensi sijassa systemaattinen teologi. Sen valitseminen oli itsestään selvää, mutta hän mietti dogmatikan ja ekumeniikan välillä. Pinnalla ollut

Mannermaan Luther-tutkimus ratkaisi.

– ”Valitsin pääaineen, kun tiesin, että haluan tehdä gradun Lutherista. Traditiona on ollut, että Luther-tutkimusta on tehty ekumeniassa.”

Maisteri Karimies haki pappisvihkimystä, mutta epäili viransaantia Helsingistä. Yllättäen hänet valittiin Malmille vuonna 2005, vaikka hakijoita oli 50. Ilmari uskoo, että asiaan vaikutti muun muassa hyvät paperit ja Etsijä-lehteen tehdyt kirjoitukset patristisesta teologiasta, Augustinuksesta, kirkkoisista ja spiritualiteetista.

– ”Olin puolitoista vuotta Pukinmäessä. Se oli pieni seurakuntakoti, jossa vietettiin messua joka viikko paitsi kesällä. Pieni jumalanpalvelusyhteisö, 10–20 kävijää. Se oli hyvä paikka harjoitella papin työtä. Koko ajan oli läheisesti läsnä hengellinen ulottuvuus. Pidin myös toimituksista. Työmäärä toisaalta oli hirvittävä, varsinkin kesällä ja adventtiaikana.”

– ”Näkyne on, että Kristuksen evankeliumilla tavoitettaisiin mahdollisimman monia ja että heissä syntyisi pelastava usko. Haluan korostaa sitä, että kirkko on hengellinen yhteisö. Se ei ole moraaliopet-

taja tai maallisen yhteiskunnan jatke. Me puhumme Jumalasta, Kristuksesta ja siitä, että hengelliset asiat ovat todellisia. Otamme vakavasti lähetyskäsken, jonka Jeesus on antanut. Haasteena on, miten teemme sen tässä ajassa.”

Näistä tehtävistä pastori Karimies sai vuonna 2006 kutsun Helsingin piispa Eero Huovisen teologiseksi sihteeriksi.

– ”Olin hyvin otettu, ja se oli kiinnostava tehtävä. Huovinen oli aktiivinen sekä kirkon sisäisissä että ekumeenisissa toimielimissä. Tein mm. ekumeenisten asiakirjojen valmistelutyötä. Jos Eerolla oli jokin esitelmä, hän luetutti ne minulla ja pyysi palautetta, ja sitten keskusteltiin. Oli myös kirjeenvaihtoa ja muuta sellaista. Vähän kuin professori-assistentti -suhde.”

– ”Jos ajattelen omaa roolia, niin se on teologisen asiantuntijan homma. En tiedä, olisinko tyyppi, joka kannattaisi pistää kaikissa asioissa eturiviin. Mutta jos on sellainen armolahja kuin paperien kirjoittaminen, niin sellaisellekin on ollut tarvetta.”

Ilmari sai jatko-opinto-oikeuden 2005, mutta kirkon työn ohella hän ehti tehdä vain jotain tenttejä. Vuoden 2008 alussa Ilmari sai tohtorikoulutettavan paikan Valtakunnallisesta teologian tutkijakoulusta ja sen jälkeen Simo Knuutilan johtamasta Filosofisen psykologian huippuyksiköstä. Nyt hän viimeistelee apurahoilta väitöstä.

– ”Vitsailimme opiskelijoina kavereiden kanssa tiedekunnan käytävillä, että joskus vielä istumme tuolla ovien takana, jossa luki tutkijoiden nimiä. Olimme vähän nörttejä, hienommin sanottuna intellektuelleja. Tykkäsimme opintojen sisällöstä ja luimme kaikkia kirjoja innoissamme. Jatko-opinnot tuntuivat siis luonnolliselta päätökseltä.”

– ”Kaikissa haluan pitää hengellisen perspektiivin. En halua tutkia aihetta, jol-

la ei näytä olevan yhteyttä kirkon uskoon ja hengelliseen elämään.”

Ilmarilla on myös harrastuksia, jos aikaa riittää.

– ”Tietotekniikka, scifi- ja fantasiaelokuvat, tietokonepelit sekä kirjallisuus ovat olleet lapsuudesta asti mukana. Elokuvia-kin tulee harrastettua. Menen kyllä uuden Hobitin katsomaan. Olen ollut myös mukana Hämläis-Osakunnassa, mm. tanssikerhossa puolitoista vuotta. Yliopiston perinteet ovat alkaneet kiinnostaa.”

Jesajan kutsumusnäky (Jes. 6:1–13) on ollut Ilmarille aina hengellisesti tärkeä. Psalmi ovat tulleet läheisiksi Lutherin psalmikommentaareja lukiessa. Niiden hengellinen lukutapa on ollut mielenkiintoista oppia: Niitä luetaan Kristuksen, kirkon, tai kristityn sielun rukouksina. Tärkeitä ovat myös Johanneksen evankeliumi ja Heparalaiskirje.

Teologisia suosikkikirjoja on myös.

– ”Kalliit hunajapisarat on yksi. Aika paljon olen lukenut spiritualiteettiin liittyviä tekstejä, joita voisi myös kutsua hartauskirjoiksi. Augustinuksen Tunnustukset on tärkeä. Luin sen lukiossa, ja se teki ison vaikutuksen käsitykseeni filosofian ja teologian suhteesta. Sitten Lutherin Kristityn vapaudesta. Ja Johannes Siinailaisen Portaat, ylipäänsä erämaaisien neuvontaperinne, missä puhutaan hyveistä ja paheista. Se on sydäntä lähellä.”